

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Al cui e Ardealul?

III.

Al cui e Ardealul?

Am spus în mai multe rânduri, că ne pare lucru curat anapoda, că Magniarii, ba chiar cercurile guvernamentale maghiare pun în discuțiune cestiunea aceasta. Dacă însă ei cred de cuviință să pună în discuțiune asemenea cestiuni, noi nu avem cuvinte de a nu primi discuțiunea. Am avut, ce-i drept, trei procese de presă până acum, unul dintre noi șede de vre-o cinci luni în temniță, — dar' acesta nu e argument, nici motiv.

Primim dar' și de astădată discuțiunea dimpreună cu toate consecuențele ei.

Din cele expuse până acum, cetitorul a putut primi convingerea, că nu noi suntem aceia, care au pus în discuțiune cestiunea atât de gingașă.

S'a pus ea de ea.

În timp de câteva decenii Românii risipiți prin țările din Trei Regate s'au deșteptat la o viață nouă, s'au regăsit oarecum unii pe alții și ca prin farmec s'au pătuns cu toții de conștiința unității lor naționale. Deși risipiți prin mai multe țări și cetățeni ai mai multor state, ei formează împreună un singur popor, același factor în viața etică a Europei, se nișuiesc cu toții spre aceleași scopuri culturale, concure cu toții spre aceeași menire istorică.

Curentul de regenerare a pornit, cei drept, de aici, din Ardeal, unde este, lângă neamului românesc și unde s'a întemeiat și cultura noastră modernă, dar' astăzi centrul cultural al Românilor este în România, unde Românii lucrează în cele mai priincioase condițiuni. Aici, în România, reșare soarele cultural pentru întregul neam românesc. De aceea Românii toți, din Bucovina și Basarabia până în Macedonia și Epir privesc cu mulțumire la progresele ce se realizează în patria noastră și nu pot să aibă simpatia decât pentru aceia, care ajută consolidarea și dezvoltarea statului român. Deasemenea Românii din România urmăresc cu luare aminte dezvoltarea Românilor din alte țări și nu le sunt binevoitori acelor, care îi jignesc pe Români în dezvoltarea lor. Interesele culturale și ale tuturor Românilor sînt aceleași, și nimeni nu poate jigni pe un sat românesc în dezvoltarea lui culturală, fără-ca toți Românii să se simtă jigniți.

Aceasta e un adevăr știut atât de Români, cât și de toți aceia, care se interesează de cele ce se petrec în țările locuite de Români.

Tot atât de adevărat este, că în Basarabia, în Sârbia și în țările în care ungare, în Sârbii se simt jigniți în interesele lor culturale și sînt agitați de o adîncă nemulțumire. Nu vom cerceta deocamdată, dacă este ori nu legitimă nemulțumirea aceasta. E destul, că ea există și e resimțită de întregul popor român.

Urmarea firească a acestei nemulțumiri, care agitează a popor de șec milioane, sînt discuțiunile de felul celor din „Nemzet“.

Englezii, care au informațiuni exacte despre cele ce se petrec pe aici pe la noi, vînd să încomodeze monarhia noastră și să le creeze greutatea, de Rușilor, scot la iveală nemulțumirea, și-i îndeamnă pe Români să se unească cu monarhia noastră contra Rusiei, ca să ușureze soarta Românilor din Basarabia.

Rușii, care sînt și ei tot atât de bine informați ca Englezii, le spun Românilor să sacrifice pe frații lor din Basarabia, care sînt puțini, și să se unească cu Rusia, ca să-i scape pe frații lor din țările coroanei ungare de violențele poporului maghiar.

Maghiarii, care știu și ei cum stau treburile pe aici pe la noi, se unesc și ei cu Englezii, și „Nemzet“ dice:

„Dacă poporul român își cunoaște interesele adevărate, dacă opinione publică română știe să se ridice la maturitate politică, atunci va lăsa să cadă prima parte din alternativa politică și în fața complicațiilor din Orient se va alipi sincer de monarhia noastră.“

Adeca Românii să renunțe la Ardeal și să rîvnească la Basarabia.

Toți dar' umblă să-i câștige pe Români în partea lor și toți ating cea mai simțitoare coardă a lor, — conștiința unității naționale.

Și nici că se poate ceva mai firesc.

Cînd avem vre-un dușman și avem de gând să-l lovim, căutăm înainte de toate partea, unde este mai simțitor.

Ori-și-cine, vînd să-i lovească pe Maghiari, va căuta alianța Românilor, fiindcă toată lumea presupune, că Românii au cuvînt de a fi accesibili pentru o alianță antimaghiară.

Ori-și-cine, vînd să sguđuie statul ungur, va căuta spriginire la Români, fiindcă toată lumea presupune, că Românii

au cuvînt de a nu se prea expune pentru statul ungur.

Și dacă s'ar porni vre-odată din Viena, fie din partea concetățenilor nostri slavi vre-o acțiune contra statului ungur, mișcarea se va simți înainte de toate aici între Români, care se vor frîmînta, dacă se vor mai frîmînta, între dinșii asupra întrebării — „cu ori contra?“

Tot astfel și Rusia, intrînd în vre-un conflict serios cu monarhia noastră, își va da toată silința să producă printră Români convingerea, că, biruind ea, li se va deschide o largă cale spre dezvoltare. — Căci sînt foarte importante pozițiunile, pe care le ocupă Românii, și mult ar câștiga Rusia, dacă ar pute să-i pună pe Români în mișcare.

Întrebarea e acum, singura întrebare serioasă este, dacă presupunerile aceste sînt ori nu întemeiate, dacă Românii sînt ori nu accesibili pentru propunerile ce li se fac.

După cele dîse în coloanele oficiosului „Nemzet“ ei sînt accesibili.

În aceasta consistă apăsînditatea.

Un organ oficios nici odată nu ar trebui să admită, că este cu puțință ceea-ce în coloanele oficiosului „Nemzet“ se afirmă fără de nici un temei.

Cînd cestiunea se pune așa, cum o pune „Nemzet“, acela, care o pune, trebuie, înainte de toate, să ne arete lămurit, care îi sînt temeiurile, pe care se razimă, cînd nu face nici o deosebire între oamenii politici din România și oamenii politici ai Românilor din țările coroanei ungare.

Să presupunem, că pentru cuvînt, pe care nu le cercetăm, guvernul României se aliază cu cel rusesc contra monarhiei noastre: urmează de aici, că și noi, Românii din Ardeal, vom servi cauza Rusiei, că ne vom trada monarhul și patria? Noi înșine nu însemnăm nimic? Noi nu avem voința noastră? — Politica noastră nu o determinăm noi înșine?

Organul oficios al guvernului din Budapesta nu numai admite, ci chiar afirmă, că aici în Ardeal nu dispun consilierii Maiestății Sale Împăratului Francisc Iosif I, ci consilierii Regelui Carol I. și că e destul ca la București să se iee o hotărîre, pentru-ca aici în Ardeal ea să fie executată.

Pe ce temei o afirmă aceasta? nu-i este rusesc s'o afirme?

Căci dacă așa este, atunci în fața ori-și-cărei situațiuni mai grave guvernul din Viena ar trebui să ceară mijlocirea

binevoitoare a guvernului din București, ca să se asigureze, că noi Românii din țările coroanei ungare nu-i vom spori greutățile, — atunci alianța României prețuiesc pentru ori-și-cine foarte mult.

Chiar ar admite, că așa este, guvernul din Budapesta are cuvînt de a nu o spune, de a nu recunoaște, că un guvern străin mîntine ordinea socială în masele române din statul ungur, și că acest guvern poate ori-și-cînd să le pună în mișcare.

O spune însă oficiosul din Budapesta, o afirmă, o susține cu argumente, și vorbește despre Ardeal ca și cînd noi Românii de aici n'am fi decât nisce mase, care merg orbiș după comanda primită dela București.

Întrebarea, pe care politicul serios trebuie să-i-o pună, nu se formulează așa, cum au formulat-o oficioșii dela „Nemzet“.

Întrebarea este: *Românii din țările coroanei ungare ei înșiși sînt ori nu accesibili pentru aceia, care îi îndeamnă să servească cauza Rusiei?* — Ce ar face ei, dacă România s'ar alia cu Rusia contra Monarhiei noastre? Ce ar face, dacă România s'ar alia cu Monarhia noastră contra Rusiei?

Revistă politică.

Sibiu, 15 Octombrie st. v.

Din mai multe părți s'a fost împărțit, că între Austro-Ungaria și România se va încheia o convenție vamală provisoră pe baza convenției româno-elvețiană, spre a se pute într'aceea negocia în privința unei convenții vamale definitive. Din parte oficioasă se scrie acum cu privire la aceasta: Precum aflăm, aceste împărțiri sînt lipsite de ori-ce basă faptică. Dacă însă guvernul român va face în această privință vre-o propozițiune, atunci de sine se înțelege, că aceea va fi cu multă prevenire întîmpinată decîtă guvernele noastre; dar' această propozițiune ar trebui negreșit să emaneze din principiul necondiționatei favorisării. România ar trebui la toată întîmplarea să admită pentru monarhia austro-ungară toate pozițiunile de tarif acordate Germaniei. Convenția româno-elvețiană nu poate de loc să se iee drept basă pentru o convenție austro-basară-română, fiindcă în aceea se face excepțiune cu mai multe pozițiuni de tarif și în sensul §-lui 3 al legii vamale din anul 1882 sînt de

Foița „Tribunei“.

Vizor, craiul șerpilor.

Poveste.

De N. Trimbișoniu.

(Urmare și fine.)

Mai întăiu trecu prelungă un om acoperit cu noușeci și nouă de țoluri, toate noue de noușeci, și totuși muria de frig.

Mergînd mai departe, vîdu un om acoperit cu un țol de tot rupt și subțire, ear' pe el ploua cu zăpadă, și totuși îi era cald.

Trecînd prelungă acestia, nu departe vede un alt om așezat cu spatele pe pămînt, pe care doi servitori cu un sucitor îl îndopau cu mîncarea, ca pe o găscă, și totuși se vîietă, că e flămînd.

În alt loc vîdu un om slab de tot, ca o lespede, și mînjit cu smoală, pe care alți doi servitori îl jupuiău și ear' îi trăgeau pelea pe el.

Mergînd mai nainte, vîdu un om cufundat într'un lac până la grumazi, pe care, cînd se încerca să ese, îl lovia un berbec cu capul în frunte, încât ear' cădea în lac.

Trecînd de aci, vîdu un om bolnav, zăcînd în pat și tot strigînd după ajutor, dar' nu venia nimeni.

Mai încolo vîdu un om spînzurat de limbă.

Într'alt loc vîdu un om legat de mâni și de picioare cu un lanț mare gros, ear' de lanț la picior și la mâni trăgeau câte doi boi, acum într'o parte, acum într'alta.

Nu departe dela acesta îi veni înainte un păzitor, care îl întrebă:

— Ce cauți pe aici, pămînteanule?

— Caut pe Măria Sa Domnul cel bătrîn din satul nostru.

— Ce ai cu el?

— M'a trimis Măria Sa Domnul cel tînăr să-i aduc coroana.

— Te dî pe aici în colo, căci tocmai acum bea apă dintr'un isvor, veți-l colo?

— Vîd.

Se duse Petru, și cînd fu înaintea lui, îi sărută mîna și îi spuse din ce pricină a venit.

— 'I-o dau dar' — dîse — și așa numai asta am adus-o dela el, 'i-o dau, ca să mă limpeșc și de asta.

Dîcînd aceste, luă coroana de pe cap și o puse în mîinile lui Petru.

Apoi ear' dîse:

— Acum spune-mi, Petre, ce ai vîdu aici în lumea noastră?

— O, Măria Ta, că multe am vîdu.

— Ce?

— Întăiu am vîdu un om acoperit cu noușeci și nouă de țoluri, toate noue de noușeci și totuși îngheța de frig.

— Scii, Petre, ce însemnează aceea?

— Ba nu știu.

— Ascultă dar' să-ți spun. Fiecare om până trăiesc pe pămîntul vostru pîcătuiesc, ear' cînd pîcătuiesc, calcă legea lui Dumnezeu. Pîcatul poate fi mai ușor sau mai greu, după-cum e și fapta. Dumnezeu nu lasă nici un pîcat nepedepsit; numai atunci, cînd omul cunoscîndu-și greșala sa, se întoarce cu inimă curată. Apoi unele pîcate sînt mari, pentru-că le vedem și noi mari. Dar' mai sînt unele pîcate, care nouă nu ni-se par mari și tot sînt mari. Omul acela, pe care 'l-ai vîdu întăia oară, pentru aceea tremură de frig sub noușeci și nouă de țoluri, toate noue de noușeci, căci el, cînd a fost pe pămînt, nu le-a dat nici un vestmînt săracilor de pomană. El nu a făcut ceea-ce a trebuit să facă, și pentru aceea se pedepsește. Asta nu se vede așa pîcat mare, dar' totuși e mare. Altul ear' face ceea-ce nu trebuie să facă; ăsta ear' e mare pîcat.

— Ce ai mai vîdu?

— Am vîdu un om acoperit cu un țol de tot subțire și rupt, și totuși asuda de cald.

— Veți, Petre, acesta l-a făcut săracilor vestmînt de pomană.

— Ce ai mai vîdu?

— Am vîdu un om trîntit cu spatele la pămînt, pe care îl îndopau alți doi oameni cu sucitorul și totuși striga, că moare de foame.

— Veți, Petre, așa se pedepsește oamenii cei lacomi la mîncări și la beuturi.

— Ce ai mai vîdu?

— Într'un loc am vîdu un om de tot slab ca și o lespede, și mînjit preste tot trupul cu smoală, pe care îl tot jupuiău și ear' trăgeau pelea de pe el. Asta ce va să însemneze?

— Veți, Petre, nu înțelegi ce însemnează, cu toate că e ușor de înțeles. Asta e pedeapsa oamenilor doritori de plăceri trupești. Trupul e slab că 'și-l-a slăbit el, e negru pentru-că 'l-a negrit sufletul, pe care 'l-a fost mînjit el cu atâte spîrcăciuni, ear' prelungă aceea ca pedeapsă mai capătă aceea ce ai vîdu.

— Ce ai mai vîdu?

— Am vîdu un om cufundat într'un lac, pe care, cînd se încerca să ese, îl lovia un berbec în frunte, încât ear' cădea în lac.

— Omul acela, Petre, căt a trăit, a tot înșelat, și acum veți, cu ce se pedepsește?

— Ce ai mai vîdu?

— Am vîdu un om bolnav zăcînd într'un pat tot strigînd după ajutor, dar' nu venia nimeni.

— Veți, Petre, omul nu 'și-a cîștit pîrîntii.

— Ce ai mai vîdu?

— Am vîdu un om spînzurat de limbă.

— Veți, acela a înjurat pe Dumnezeu și pe alți oameni, ear' acum se pedepsește cu 'i-se cuvîne.

— Ce ai mai vîdu?

a se tracta decâtă monarchia noastră cu adause de vamă, respective cu vămi specifice importurile din toate acele state, care ne tractează în mod mai nefavoritor ca alte state.

De altă parte „Neue Fr. Presse“ scrie în numărul seu dela 26 Octomvrie n. următoarele:

Faimale despre o apropiată reîncepere a negocierilor comerciale cu România se susțin încă, și dacă până acum nici nu există vre-o împărțire autentică despre aceasta, totuși se poate spera, că se va mai afla un mod, de a face odată capătul războiului vamal și de a lega din nou rapoartele comerciale-politice. Într-aceste ne vine din București o împărțire importantă pentru interesele austriace: Negocierile convenționale între Rusia și România decurg neașteptat de bine. Rusia dovedește cea mai mare prevenire și în principiu a acordat, spre exemplu, fără de a se opune, scutul vamal, ce l-a cerut România pentru producerea petrolului român, prin ceea-ce se pare a se fi înlăturat cea mai însemnată pedecă pentru efectuarea convenției. E vădit, că la această mare prevenire guvernul rusesc e condus de motive politice, și el poate să o facă aceasta cu atât mai virtuos, cu cât interesele comerciale din cestiune ale Rusiei nu sînt de o natură proeminentă. Relațiunile dintre Austro-Ungaria și România sînt mai dificile. Dar' aici și interesul, de a se efectua încheierea convenției, e deopotrivă de mare pentru interesele economice ale ambelor părți.

Cestiunea bulgară de aci înainte are să devină o adevărată „cestiune“. Eată ce iconă 'și-a făcut dîile aceste un diplomat italian despre stadiul momentan al acestei cestiuni: Deschiderea Sobraniei ascunde în sine negreșit un mare pericol. S'ar crede, că Bulgarii vor persista într-o atitudine prudentă și nu vor realege pe principele Alexandru, pentru-că aceasta ar fi pentru ei înșiși o greșală într-o adevăr fatală. Dacă ar asculta ei de sfaturile prietenilor lor, ar alege pe prințul Valdemar din Danemarca, și deoare-ce acesta probabil nu va primi, puterile vor ave timp, de a potoli patimile rusesci și de a afla un expedient pacinic. Și din Londra se și depeșează, că după scirile ce au sosit acolo, numai decât după verificarea alegerilor Sobrania cea mare va proceda la alegerea principelui. La realegerea prințului Alexandru s'a renunțat, și drept candidat se amintesc la locul întâi Prințul Valdemar din Danemarca și apoi un Oldenburgian rusesc și ducele Ioan de Mecklenburg-Schwerin.

Despre întrevorbirea lui Gadban-effendi cu Stambuloff se vorbește: Gadban a observat, că ar fi bine să se amine Sobrania, fiindcă la din contră Turcia ar pute să ocupe foarte ușor Rumelia-Orientală, mai ales avînd de a participa și deputați din Rumelia la Sobranie. Stambuloff 'i-ar fi răspuns: „Aceasta nu o puteți face. Dealtmîntrelea ocupați numai și Bulgaria, că apoi vom trebui împreună să refugiam în Asia“.

Cu privilegiul primirii unei deputațiuni bulgare guvernamentale generalul Kaulbars a întimpinat deputațiunea cu următoarele cuvinte: „Eu țin de imposibil, de a sta de vorbă cu o deputațiune

beată, fie aceea chiar și o deputațiune guvernamentală“. În urma acestor cuvinte deputațiunea numai decât s'a retras.

Împăratul Germaniei a primit la 23 a l. c. în prezența secretarului de stat, contele Herbert de Bismarck, pe noul ambasador al Franciei dl Herbette, în audiență. Acesta 'i-a remis scrisorile sale de acreditare, exprimînd dorința de a se pune pe terenul intereselor comune ale celor două state. Recepțiunea avea un caracter cu totul amical.

În răspunsul seu la discursul ambasadorului, împăratul a dis apoi: d-voastră exprimați gândul meu, dîcînd, că Germania și Francia au numeroase interese comune, ceea-ce constituie baza unei înțelegeri avantajoase pentru ambele națiuni. Mulțumită mării d-voastră experiențe în afaceri și profunde d-voastră cunoștințe a acestor interese comune, întruniți toate calitățile trebuincioase pentru a lucra cu guvernul Germaniei la menținerea bunelor noastre raporturi. Mă felicit sincer de alegerea făcută de dl președinte Grevy. Fiți convinși, că concursul meu nu vă va lipsi nici odată, pentru a sprigină ori-ce măsură, care va tinde a ajunge la scopul conciliant și pacinic ce ați arătat.

Relativ la cestiunea egipteană se depeșează din Londra, că cu toate desmințirile de până acum se susține faima, că cabinetele din Paris și St. Petersburg împreună cu Turcia intenționează a pretinde dela Anglia un anumit termen pentru evacuarea Egiptului. Se poate însă privi de sigur, că Anglia va respinge o asemenea pretențiune și în această hotărîre va fi aprobată de parlament și întreaga țeară. Anglia, se dîce în acea depeșă, e firm hotărîtă a-și susține poziția în Egipt și ori-ce încercare, de a o silii la cedare, va ave drept urmare un războiu. Se crede, că puterile europene vor lua în considerare această împregiurare, înainte de a întreprinde vre-un pas decisiv în contra Angliei, mai ales în momentul de față, când pentru Rusia e Bulgaria, ear' nu Egiptul obiectul principal al intereselor sale, — până-ce Francia desigur nu va ave voie, de a-și risipi puterile în Egipt fără nici un sprigin din altă parte.

Curtea de Argeș.

Dumineca trecută s'a sfințit catedrala dela Curtea de Argeș, cel mai strălucit monument istoric al Românilor și una dintre cele mai admirabile creațiuni ale arhitecturii orientale.

Mereu în luptă cu vecinii lor, cu Turcii, Tătarii, Cazacii, Leșii și Ungurii și desbinați foarte adese-ori între dinșii, frații nostri de preste Carpați n'au putut să se desvolte potrivit cu aptitudinile lor firești. Cu toate aceste încă înainte de năvălirea Turcilor în Europa atât Moldova, cât și Muntenia ajunseser la un înaintat grad de cultură: dovadă sînt bisericile și sfintele odore, care s'au păstrat din acele timpuri. Și această cultură, la început bisantin-slavonă, s'a păstrat și după venirea Turcilor în Europa.

Ba timp foarte îndelungat Țerile-române au fost centrul cultural al creștinilor din Orient, și în ciuda luptelor cu vecinii sei frații nostri de preste Carpați au realizat sub influența Italianilor foarte însemnate progrese culturale.

S'au păstrat multe și prețioase rămășițe din această epocă de cultură. Sînt risipite prin Moldova și Bucovina multe dintre bisericile zidite de Stefan-Vodă dimpreună cu prețioasele lor odore, e biserica dela Cămpulung și cea dela Cozia în Muntenia, sînt mănăstirile din Oltenia, sînt însă mai ales trei biserici, „Trei ierarhii“ din Iași, biserica dela mănăstirea Dealu de lîngă Tîrgoviște și catedrala dela Curtea de Argeș.

Ajungînd ear' stăpîni în țeara lor, Românii aveau să sevrîșească marea lucrare a reorganizării lor sociale. În mijlocul acestei lucrări ei n'au uitat însă nici monumentele rămase dela străbunii lor, aceste zale culturale între trecut, prezent și viitor, și încă Barbu-Vodă Știrbeiu, Domnul gospodăru, a început restaurarea monumentelor istorice. Astfel s'au restaurat mănăstirea Tismana, mănăstirea Bistrița, mănăstirile Horezu, Arnota și Polovracii, s'a restaurat mai ales mănăstirea Dealu, dimpreună cu biserica ei, unul din cele mai prețioase monumente.

Din norocire însă nimeni nu a îndrăsnit să facă începutul pentru restaurarea catedralei dela Curtea de Argeș, o lucrare, pentru care se cereau multe cheltuieli și încă mai multe cunoștințe arheologice.

Zidită de Neagoie-Vodă Basarab pe la anul 1500, terminată în primul deceniu al secolului XVI, adevărat pe timpul celei mai mari epoci din istoria artelor plastice, când trăiau Michelangelo, Rafaelo, și Leonardo, catedrala dela Argeș este un fel de minune arhitectonică pentru poporul român, care a cântat-o în frumoasa legendă despre meșterul Manole.

Și prin multe greutăți a trecut acest monument în timp de trei sute cinci-zei de ani decînd s'a întemeiat. Deși prădată însă de păgâni, arsă în mai multe rînduri, sguduită de un cutremur, biserica stetea întreagă, fiindcă a fost zidită pentru vecie din peatră tare. Vorba era însă să se restaureze așa cum a fost ea dintru început, — și pentru aceste se cerea un arhitect-arheolog, un bun cunosător al stilului, în care este zidită biserica, — ear' asemenea arheolog poporul român el însuși încă nu avea.

S'au început dar' încă pe la 1872—3 lucrările de restaurare, dar' nu se puteau continua.

La anul 1874, fiind ministru de culte dl Titu Maiorescu, norocul nostru a voit, ca celebrul arhitect francez Violet le Duc, restauratorul bisericii dela Curtea de Argeș, să treacă prin România spre Constantinopol, unde avea lucrări la restaurarea Sfintei Sofii. După indicațiunile primite dela el s'a făcut restaurarea și în urma recomandării făcute de el a fost însărcinat cu lucrările de restaurare arhitectul francez André Lecomte de Nouy.

Lucrările, care s'au început încă în anul 1875, s'au continuat fără de nici o întrerupere timp de zece ani și au costat preste un milion de lei noi.

La actul sfințirii au fost de față, precum ne spun Țările din București, preste douăzeci și cinci mii de oameni.

Dl Dimitrie Sturdza, actualul ministru de culte al României, a rostit următorul discurs:

„Sire! Doamnă!“

„Cu toții sîntem adunați în giurul Maiestăților Voastre pentru o sărbătoare mare. Nu e numai veselia și bucuria, care face să salte inimile noastre, evlavia și credința le înalță și le purifică. Un mare fapt s'a îndeplinit astăzi. Cel mai mare locaș Dumneșcesc al regatului s'a redeschis credincioșilor creștini, din temelie reînnoit, înfrumusețat și împodobit; așa se și cădea să fie în timpurile acestei glorioase domnii, când redeșteptați, Românii încurajați și împinși de vocea puternică și pîtrunzătoare a Maiestăților Voastre, s'au pus cu ardoare și cu dor mare la întărirea și mărirea patriei. A fost predestinat acest edificiu decâtă atotputernicul Dumneșcu, ca el să stee ca un semn vecinic al celor petrecute.

„Cu greu și cu durere el a fost clădit, precum ne-o spun numeroasele și inimoasele lui inscripțiuni. Cu greu și cu durere precum a fost fondat și statul românesc, ca și acesta el

nu a fost cruțat de cruțimea timpurilor, ca și acesta el a fost bîntuit de inimi, ca și acesta el era aproape de perire, dar' ca și acesta el se înalță astăzi spre mirarea celor din afară și spre întărirea noastră celor din lăuntru, fără seamăn mai splendid și mai luminos decît în trecut. Strîns legată 'i-a fost totdeauna soarta de soarta regatului. Fericitul într-o pomenire primul ctitor, a așezat în fața bisericii patru plăci de peatră, ale căror inscripțiuni trebuiau să dea cunoștință despre dînsa și despre țeară; două din aceste plăci le-a umplut Neagoe cu un rost, care este din fundul unei inimi pîtrunsă de religiozitate, pe a treia s'a vecinicit numele Șerban Cantacuzino, a patra placă a rămas aproape patru secole mută așteptînd să vorbească și ea; astăzi ea poartă următoarea scrisoare:

„Noi, Carol I, cu mila lui Dumneșcu și voința națională Rege al României, vîdînd această sfîntă biserică, care a fost prada focurilor, a cutremurilor și a vrășmașilor, lăsată în părăsire, unitu-Ne-am gândul cu voința celor mai dinainte ctitori Io Neagoe Basarab Voevod și Io Radul Basarab Voevod și am hotărît în anul dela Christos 1875, al Domniei Mele al Țecelă, a o scăpa de nimicire. În zece ani de muncă obosită, care n'a înecat nici în timpul marelui războiu pentru neatințare, am reclădit această falnică, luminoasă și minunată zidire cu ajutorul țerii întregi, după planurile și documentele ctitorești, cu material vechiu și cu cel nou, scoase din petrișă dela Albeștii Cămpu-Lungului, și s'a sîvrîșit în anul mîntuirii 1885, al Domniei Mele al douăzeciă, al regatului Meu al cincilea spre vecinică amințire a faptelor, care au ridicat regatul României la mărirea și întru pomenirea Mea, a iubitei Mele Sofii Elisabeta Regina și a urmașilor Nostri precum și a Metropolitului Primat Calinic Miclescu, a episcopului de Argeș Ghenadie, a președintelui consiliului Meu de ministri Ioan Brătianu, a arhitectului Andrei Lecomte de Nouy și a întregului popor al acestei țări. Binecuvîntăzînd din cer, Părinte sfinte, acest sfînt locaș al Tîu și-l păstrează din neam în neam ca un neprețuit odor, amintind dîile grele și timpurile de mărirea, prin cari au străbătut virtutea și voinicia Românilor, spriginindu-se pe stîncă credinței către Dumneșcu, către patrie și către Rege.“

„Așa este! putem dîce, că Dumneșcu a revîrsat binecuvîntarea sa asupra acestui popor, căci după multe și nenumărate suferințe, le-a dăruit în sfîrșit cărmăciul însușit de iubire și de rîvnă dumneșcescă; țeara scie aceasta dela o margine a ei până la cealaltă; ea scie, că Voi, care stați în fruntea ei, sînteți ca doi luceferi strălucitori, spre care ochii nostri se pot uita cu iubire, cu respect, cu încredere și cu credință.

„Ai înălțat, Sire, poporul român în ochii sei proprii și în ochii lumii; uitasem să ne jertfim viețile pentru patria, pe care o iubiam din adîncul sufletelor noastre și ne-ai condus unde era victoria mai grea de căpăt, ca astfel să datorim ceea-ce am devenit, un Regat respectat, plin de viață și de putere, numai nouă înșine, Regelui nostru și lui Dumneșcu. Nimic nu ai cruțat pentru a întări această țeară și ai pus o rară înțelepciune și mari silințe, ca să înalți tot mai sus neamul românesc, sădit aci de cel mai puternic popor al lumii vechi, de cel mai mare împărat al lumii antice. Dimpreună cu regatul ai ridicat, Sire, și biserica strămoșească și ai așezat-o pe base canonice, făcînd ca autocefalia ei să fie recunoscută de întreaga creștinătate; astfel 'i-ai redat vechiul ei prestigiu. Ca semn palpabil al acestui aședămint, prin voința și impulsivitatea Maiestății Voastre, țeara a reclădit sfinte biserici cădute în ruină, între cari aceasta, a episcopiei de Argeș, e cea mai însemnată. Înainte de trei decenii, reedificarea acestui edificiu ar fi fost o imposibilitate, nu s'ar fi găsit mijloace materiale pentru o lucrare atât de mare și întreprinderea ar fi fost considerată ca o îndrăzneală, pe care nimeni nu ar fi fost în stare a o duce la capăt; acum în zece ani, sub puternicul îndemn al Maiestății Voastre și sub direcțiunea unui nou meșter Manole, s'a ridicat ochilor nostri acest giuvaer al credinței în Dumneșcu și al iubirii de patrie, dotat cu vestimente și odore sfinte, între cari posteritatea, ca și noi va admira evangalia lucrată cu atîta pietate și măiestrie de fala femeilor române, de Regina Elisabeta. Astfel numele Vostru, Sire, a devenit pentru Români un talisman, care duce din isbîndă în isbîndă, ear' în viitor, el va fi iubit și adorat de urmașii nostri, ca numele aceluia mare Rege, care a fondat puternicul regat român.

„Depunînd la picioarele Maiestății Voastre din partea țerii întregi aceste simțăminte de recunoștință într-o acest moment solemn și sfințit, îndeplinesc o datorie a tuturor. Să trăiți mulți ani spre binele, spre întărirea, spre fericirea Regatului românesc. Să trăiască Maiestățile Lor! Să trăiască dinastia românească! Să trăiască România!“

— Am vădut într'un loc un om legat de mâni și de picioare cu un lanț mare și gros, ear' de lanț la picioare și la mâni trîgeau câte o păreche de boi.

— Acela, Petre, pentru aceea se pedepsește așa, căci în lume a jurat pe strîmbătate.

— Dar' ce ai mai vădut?

— Nu am mai vădut nimic.

— N'ai mai vădut, că nu te-ai dus mai încolo. Dar' se vezi altele, te-ai îngrozit, te gîrjese dar', să nu ajungi și tu pe aici. Dar' feciorul meu ce mai face?

— Face bine că-i sănătos.

— Cum o mai duceți la olaltă?

— Rău de tot, că m'a bătut de două-ori pe nedreptul.

— Atunci e rău de tot; mă tem că și el va ajunge pe aici pe undeva. Te du Petre, du-i coroana și mai iartă și tu cât poți.

— Petru nu mai zăbăvi mult, ci se duse până la gaură, eși afară, se sui pe cal și-l lovi cu vîtrul în frunte, apoi într-o clipită ajunse la socru-seu, Vizor, craiul șerpilor.

— Cum e, Petre, aduci coroana?

— O aduc și-ți mulțumesc de ajutor.

— Bucuros, Petre; acum du-te și 'i-o dă să nu-ți bage de vină.

— De dus 'i-o duc, numai știu de bună seamă, că acumă îmi dă o sută de nule, dar' acum nu mă las.

— Bine că 'mi-ai adus aminte; stăi să-ți dau o pușculiță de apă, și când vor vră să-ți facă ceva, stropesc-i cu apă și îndată se vor face steanuri de peatră.

— Plin de bucurie luă Petru pușculița, o băgă sub șerpar și plecă.

— Când ajunse Petru cu coroana acasă și o dete „Domnului“, acela ear' chemă toți servitorii și le porunci să-și deie lui Petru o sută de nule. Atunci Petru scoase pușculița și-i stropi pe toți cu apă, încât într-o clipită toți cu „Domnul“ cu tot, s'au făcut steanuri de peatră.

— Vîdînd asta, Petru își aduse aminte de ceea-ce a vădut în cealaltă lume și se cutremură. Deci se duse ear' la socru-seu, ca să-și deie ceva, ca să-și învie carăși.

— Zărindu-l, socru-seu îi dîse:

— Ce-i Petre?

— E rău, tată.

— Cum?

— 'Mi-e frică de păcat.

— Nu te teme, Petre; așa li s'a convenit lor; aceea le-a fost răsplată. Du-te acasă, ia-ți nevasta și pe mămă-ta și mergeți de locuiți în curțile „Domnului“ tîu, și moștenesc tot ce a avut el.

— S'a dus Petru și așa a făcut.

— Ear' acum, de nu va fi murit, nu-i om bogat ca el.

Grădisece, 1886.

Ear' Regele Carol I. a rostit următoarele cuvinte:

„Popoarele, cari îngrijesc monumentele lor, se ridică de ele singure, căci pretutindenea monumentele sunt povestirea vie a istoriei și oglinda trecutului, semnele vederate pentru generațiunile viitoare.

„Amintirea faptelor renumite este în genere însemnată prin statue; în România însă Domnii cei mari au înălțat biserici fiind a întări astfel mai mult credința adeseori greu încercată prin năvăliri păgănești, și ca mărturisire că cerul singur dăruiesc isbănde, ocrotesc de primejdii. Înălțăm dar' și în plaiurile mărețe ale munților, în văile încântătoare ale țerii, numeroase sfinte locașuri, clădite de viteji și evlavioși nostri Domni, cari priviau cu drept cuvânt în biserică și povăța sa scutul cel mai puternic al neamului românesc. Neagoe Basarab, răzîmându-se cu ardoare pe religie, hotărîse să fie pe poalele Carpaților cea mai falnică biserică. Meșterul Manole se pune la lucru, calfe și zidari muncesc zi și noapte și în curînd se ridică pe Argeș în jos pe un mal frumos o clădire cum n'a mai fost alta. La sfințirea ei Vodă întruni o adunare impunătoare. Patriarhul Țarigradului, patru metropoliți, toți Episcopi, toți archimandriți țerii, egumenii din muntele Atosului, preste o mie de preoți erau față la această măreață serbare și numele de Curtea-de-Argeș răsună în tot Orientul ca o minune vrednică de biserică răsăriteană. Asprimea vremii însă strică stîntul locaș, foc și cutremur dărmase părțile sale cele mai frumoase și mîndra zidire era amenințată să fie nimicită; poporul pîtruns de același simțămînt religios, care a sprîginit pe strămoșii sei în toate vijeliile, care a scăpat vatra lor de năpădiri vrășmășești, nu a voit ca acest scump odor să fie pierdut și dărmat. Națiunea dăruind o zestre bogată și astăzi, după trei veacuri și jumătate, Curtea-de-Argeș strălucesc în vechia sa splendoare, ca o nouă dovadă că doctrinele vîetmătore nu au putut înăduși cuvioșia în inimile Românilor și că numai prin harul lui Dumnezeu se pot săvîrși fapte mari și bune. Noi, Regina și Eu, sîntem mîndri și fericiti, că sub Domnia Noastră s'a redat credințioșilor acest sfînt și istoric monument, care trebuie să rămîna de-apururea adăpostul pravoslavnici și în care poporul să se roage lui Dumnezeu, ca să binecuvînteze scumpa noastră Romînie.“

Personalia.

Preacuvioșia Sa Părintele Archimandrit Dr. Ilarion Pușcariu, directorul despărțământului III, din Sibiu, al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, a binevoit să ne dea lămuririle, pe care le-am cerut, pentru-ca să ne putem pronunța în cunoștință de cauză, dacă au ori nu dreptate aceia, care consideră ca necorecte unele dintre procedurile Preacuvioșiei Sale.

Eată lămuririle:

Onorabilei Redacțiuni a „Tribunei“ în Sibiu.

În urma revelațiunilor din numerii 234, 235 și 236 ai „Tribunei“ am aflat în ce s'ar cuprinde încorectitatea în lucrările mele ca director al despărțământului Sibiu, și, după cât le pot eu rezuma, ar fi următoarele:

1. Că directorul unui despărțământ nu cumpără cărțile „pentru biblioteca despărțământului“, după bunul sau plac, ci în virtutea unei hotărîri luate de comitet.

2. Că în lista, ce s'a comunicat onorabilei Redacțiuni a „Tribunei“ pot să fie și cărți, pe care directorul nu le-a cumpărat, ci le-a dăruit.

3. Ca argument despre starea lucrului ni-se cere consemnarea cărților bibliotecii.

Mai înainte de a reflecta la aceste trei puncte, aflu de necesar a clarifica pe onorabilei Redacțiuni a „Tribunei“, că despărțământul nostru n'a procurat cărți pentru o bibliotecă a sa, despărțământului, ci pentru mai multe biblioteci populare.

Trecînd apoi la punctul 1, răspund, că cărțile pentru bibliotecile comunale în despărțământul nostru nu s'au cumpărat după bunul plac al directorului, ci după-cum a decis comitetul la propunerile directorului sau ale altor membri din comitet, sau chiar ale unei comisii din sînul comitetului. Ba mai mult, directorul despărțământului a consultat în privința aceasta și pe alții, cari nu erau membri în comitet, despre care însă țineam, că cunosc cărțile cele mai bune din literatura populară română. Onoratul domn director al „Tribunei“ nu va fi uitat, că *illico tempore* l-am rugat și pe d-sa de un sfat în privința cărților de procurat, ba d-sa a fost așa de amănunțit și procura prelungă prețul convenit.

Comitetul despărțământului până acum a cumpărat toate lucrările directorului despărțământului și în privința procurării de cărți; ca argument despre această aserțiune a mea, servescă protocolul comitetului despărțământului dela 1 Mai 1884 — alăturat aici sub „/“ în copie autentică.

Lucrările despărțământului în această direcțiune a aflat totdeauna aprobarea și a comitetului central.

La punctele 2 și 3 răspund cu următoarele date: Eu din parte-mi am donat pe seama bibliotecilor 20 piese de cărți de cuprins variu, 30 piese din cărțile edate de mine le-am vîndut cu 1/2 prețul și 10 piese din cărțile edate de mine cu 1/3 din prețul de boltă.

Această stare a lucrului o pot vedea cei-ce se interesează, din consemnarea cărților ce o păstrează, și ce o pot arăta ori-cui, care venind la mine ar pofti aceasta.

Au doară este cineva în drept a pretinde dela mine să fi jertfit și mai mult pentru aceste biblioteci?

Eu cred, că dreptul acesta mai puțin îl au aceia, cari la apelul și la stăruințele mele, n'au făcut nici cât am făcut eu.

La celelalte deducțiuni și explicațiuni, cu cari ați însoțit declarația mea publicată în Nr. 234 al „Tribunei“ nu aflu consult a mai adăuga ceva, temîndu-mă a „nu vă da ear' de lucru“, a vă „supăra“ eară, a vă „răpi multe de timp“ și a vă „face viața nesuferită“ — precum îmi pare rău — mărturisesc, că v'am cauzat toate aceste supărări cu nevinovata mea epistolă anterioară. Sibiu, 15/27 Octomvrie 1886.

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.,
director al desp. III.

Eată și procesul verbal al ședinței comitetului:

Ședința a comitetului subdespărțământului al III-lea al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, ținută în Sibiu la 31 Mai v. 1884, fiind prezenți: Dr. Ilarion Pușcariu, director al despărțământului ca președinte, Corneliu Tobias, Stefan Stroia, Dr. Ioan Crișian, Radu Ballașiu, Mateiu Voileanu, ca notar totdeauna.

3. Directorul despărțământului dă următorul raport despre banii folosiți din bugetul despărțământului pentru bibliotecile populare până la 12 Iunie 1884.

A. Primire.	
I. din bugetul pro 1882 . .	100 fl.
II. „ „ „ 1883 . .	100 fl.
III. „ „ „ 1884 . .	100 fl.
Suma . .	300 fl.

B. Spese.

1. După raportul în urmă la adunarea generală din Poplaca pentru promovarea de cărți: 123 fl. 85 cr.

2. Procurări ulterioare după contul prezentat: 102 fl. 85 cr.

3. Postpoarte pentru istoria lui „Petru Maior“ în 11 exemplare: 85 cr.

4. Legătura lor după contul prezentat: 3 fl. 85 cr.

5. Legătura la 5 piese „Convorbiri literare“ (fragmente) donate de directorul subdespărțământului: 1 fl. 60 cr.

Suma 233 fl. — cr.

Rest disponibil: 67 fl.

Din acest rest se preliminează următoarele procurări ulterioare:

1. Legarea a 10 exemplare „Desbateri la legea agrară“ a 40 cr. = 4 fl.

2. Legarea a 10 exemplare „Isagogia“ a 40 cr. = 4 fl.

3. Ispirescu: „Pilde și ghicături“ 10 exemplare a 40 cr. = 4 fl.

4. Ispirescu: „Povestile uncheșului sfîtos“ 10 exemplare a 1 fl. = 10 fl.

5. Odobescu: „Moșii și Indianii“ 10 exemplare a 1 fl. = 10 fl.

6. Slavici: „Snoave și povesti“ 10 exemplare a 50 cr. = 5 fl.

7. Xenopol: „Brași și putregaiu“ 10 exemplare a 1 fl. = 10 fl.

8. Petrescu: „Satul cu comorile“ 10 exemplare a 45 cr. = 4 fl. 50 cr.

9. Petrescu: „Nepotul ca unchiu“ 10 exemplare a 25 cr. = 2 fl. 50 cr.

10. Legătura acestora aproximativ 13 fl. Suma 67 fl. —

Comitetul subdespărțământului ia cu plăcere la cunoștință rațiociniul de mai sus, cu aceea, ca despre acest rezultat să se facă us la raportul de casă către adunarea generală.

Cuitanțele se transpun spre păstrare la casă.

Totdeauna se acceptează de comitetul despărțământului și preliminarul proiectat despre întrebuintarea restului disponibil de 67 fl. spre scopul înființării de biblioteci.

Dr. Ilarion Pușcariu, Mateiu Voileanu m. p.
director al desp. III.

Din toate aceste cetitorul va fi primit, înainte de toate convingerea, că aveam cuvinte de a ne impune reserva, pe care ni-am impus-o, și că ni s'a dat, în adevăr, mult de lucru, ni s'a cerut mult spaț din coloanele „Tribunei“, ni s'a făcut multă supărare, — cu toate că ni-am impus cea mai mare rezervă.

Căci și prin lămuririle, pe care ni le dă acum, Preacuvioșia Sa ne angajează — cel puțin să ne pronunțăm.

Dar' aceasta nu o vom face astăzi, fiindcă nu ne iartă timpul, nici băieții din tipografie.

Cronică.

Statute aprobate. Statutele reuniunii române de cântări din Ciacova, precum și ale cassei reuniunii pentru bolnavi și înmormîntare a sodailor de zidari din Sibiu — au fost provădate decătră ministerul ungar de interne cu clausula de aprobare.

*

Delegațiunea și holera. „Pester Lloyd“ primesce din Viena o depeșă, după care s'ar fi părăsit intențiunea, de a se ține sesiunea delegațiunii din ast-an în Viena. În moment se crede ca sigur, că delegații se vor întruni în Budapesta. Numai pertractările comisiei bugetare a delegațiunii austriece se vor ține în Viena.

*

Sinodul arhieresc și congresul bisericesc sîrb. Din Carloveș se anunță, că sinodul își va termina afacerile până în 28 l. c. Congresul se va convoca pe 3 Noemvrie n.

*

Universitatea sîsească. În ședința de Marți, 27 Octomvrie n., s'a verificat alegerea deputatului Dr. Ioan Miha pentru cercul Orăștiei. Apoi se votează un ajutor vîduvei după fostul secretar al universității Siegler și anume: Vîduva primesce odată pentru totdeauna o anticipațiune în formă de ajutor în suma de 500 fl. v. a. Prelungă această sumă mai primesc vîduva Siegler un ajutor anual de 200 fl., ear' fica dinseși primesc 150 fl. la an până va ajunge vîrsta de 20 ani. Biserica rom.-cat. din Sebe șulșesc cere un ajutor anual de 200 fl. — Cercul bisericesc rom.-cat. al Sibiuului și Făgărașului cere și dînsul un ajutor, precum cere și reprezentanța comunității bisericesci gr.-cat. a Sibiuului un ajutor pentru scopuri scolare. Gimnaziul ev.-ref. din Orăștie cere urcarea dotațiunii dela 3000 fl. la 5000 fl., sau un ajutor extraordinar de 1000 fl. Se hotărăsc cu privire la starea cassei a nu urma celor dintăi trei cereri, precănd gimnaziului ev.-ref. din Orăștie 'i-se notează *pro hic et nunc* și fără prejudeție pentru viitor suma de 1000 fl. Geza Fülöp și presidentul mulțumesc pentru frățiasca ajutorare a gimnaziului ev.-ref. din Orăștie, care mulțumită se întîmpină cu aplauze din partea majorității deputaților. Pentru ocuparea oficiului de secretar al universității va scrie oficiul central la timpul seu un concurs, ear' alegerea se va săvîrși decătră adunarea generală în ultima Noemvrie n.

*

Gloatele din Viena. După un raport al magistratului din Viena, numărul gloatelor de acolo se urcă la 78.000 oameni. Magistratul a cerut de aceea un credit de 5000 fl., pentru a pute face listele până la termenul fixat de guvern, adecă până în luna lui Februarie 1887.

*

Presa berlineză despre Beust. Cele mai multe foi din Berlin nu scriu prea prietinesc despre Beust. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ îl numesc reprezentantul vechiei politici de cabinet, care ajungea în o poziție tot mai aspră cu viața politică reală. „National Zeitung“ ăice: Beust a fost tipul acelor soi de bărbați de stat, care cu puncte de privire greșite împreunau totdeauna și mijloace greșite pentru apărarea lor. „Germania“ ăice că opul de căpetenie al lui Beust a fost denunțarea concordatului, și că dînsul (Beust) a lucrat la nimicirea fundamentelor Austriei. Alte organe de publicitate se exprimă și mai aspru asupra contului Beust.

*

Himen. Dl Nicolau Togan, capelan în Sibiu își va sîrba cununia cu D-ra Ana Russu în 1 Noemvrie st. n. — Dl Sergiu Medean 'și-a încredințat de fiitoarea soție pe D-ra Elena Tipeiu din S-Sebeș.

*

Incendii în Bertan. Din Bertan ni se scrie cu datul de 10 Octomvrie v.: „În comuna noastră Bertan, de altcum destul de pacinică și înzestrată de D-deu cu mai multe isvoare de venit, cu deosebire vinuri excelente, în decursul acestui an, prelungă alte neajunsuri, între cari cel mai simțit este, că vile în acest an nici pe jumătate nu răsplătesc baremi munca, s'au întemplat nu mai puțin decăt 7 focuri, cel din urmă în preseara zilei de 9 Octomvrie v. Dauna căsunată prin aceste incendii trece suma de peste 4000 fl. Purtarea pompierilor cu aceste întemplări regretabile merită toată lauda, căci totdeauna le-au succes a opri extinderea focului în măsură mare, de altcum și prevedința divină a îngrijit, că nici odată nu a bătut vîntul. Părerile oamenilor despre atâtea focuri după olaltă sînt varii. Fiindcă la noi s'au făcut cei dintăi pași pentru comasarea hotarului, de aici vreau să deduc, că aceasta ar fi cauza, ceea-ce nu poate fi adevărat, fiindcă focul în cinci rînduri s'a ivit în edificiile unor proprietari, cari sînt poate tocmai contra comasării sau cel puțin nu figurează cu numele în lista celor cari au cerut comasarea. După alții ear' se afirmă, că trebuie să fie la noi cineva la Kleeberg și Marlin, care ar avé o deosebită predilecțiune, vîedînd că arde, și aceasta se pare mai probabil. Poliției dela noi 'i-a succes până acum a pune mîna pe două persoane suspecte, însă în prezent nu s'a putut constata nimic. Opiniunea publică însă prea puțin crede despre acesti deținuți că ar fi vinovați, fiindcă sînt nise oameni prea simpli.“

*

Furt mare. Direcțiunea poliției din Viena primesc o depeșă, în urma careia se anunță un furt mare întemplat pe o nae ce venia dela Dover la Calais. Se ăice, că s'au furat două lădițe, în care se aflau 87 diamanți în preț de 50.000 franci.

*

De candidat pentru scaunul metropolitului primat al Romîniei se va propune P. S. S. Iosif, metropolitul Moldovei, ear' pentru scaunul metropoliei Moldovei P. S. Iosif, episcopul dela Dunăre.

*

Prinți de Prusia la curtea italiană. Prințul Henric de Prusia a plecat în urma

invitării regelui Humbert la Monza. Tot acolo se așteaptă pentru zilele viitoare moștenitorul și moștenitoarea tronului german.

*

Curentare. Neguțătorul din Rusciuc, Isaac Seni, a ridicat dela firma Peiran și Conu din Brăila pe nedreptul o sumă de 100.000 fr. și a fugit apoi înspre Ungaria. Seni e de 27 de ani, de o statură mijlocie, fața e acoperită cu semne de vîrsat și fără barbă, are pîr castaniu, ochi negricioși și se află în posesiunea unui pașaport edat pe numele Rudolf Peirano.

*

Prădarea unui tren în Rusia. Se scrie din Petersburg cu data de 4 Octomvrie v., că un tren de marfă a fost atacat între stațiile Dunabourg și Ivanovka, precănd din cauza unui suis, mergea mai încet. O bandă de vreo 30 de indivizi s'au urcat cu o îndrăsneală nepomenită pe plat-formele vagoanelor și într'o clipă ușile acestora fură forțate, cu toată opunerea înversunată a personalului trenului. După o luptă lungă, în care au fost mai mulți răniți, tîlharii dispărură dintr'odată, ca și cum ar fi intrat în pămînt. Fochistul sloboși atunci tot aburul și în goana cea mare trenul ajunse la stația Ivanovka. Aci s'a constatat, că hoții furaseră toată marfa din mai multe vagoane, ceea-ce face pentru direcția căii ferate o pierdere de 20.000 ruble.

*

Luptă de stradă în Neapol. De acolo se comunică scirea despre o luptă crîncenă întemplată în strada Sant Antonio Abate. Mai mulți membri ai societății secrete „Camorra“ venind dela o adunare, au continuat certe începute în adunare și pe stradă. În fine s'au încăerat și au început a împușca cu revolve unii asupra altora. O panică grozavă s'a născut, toate porțile și ferestrele caselor din apropierea luptei s'au închis. Mai mult de 40 pușcături s'au dat. Dintre trecători mai mulți au fost răniți; o muliere a fost dusă aproape moartă în spital. S'au arestat vreo o cățiva membri de ai societății „Camorra“. Presa cere o energică acțiune în contra acestei societăți.

Bibliografie.

„Biserica ortodoxă română.“ Revistă periodică eclesiastică. Ese odată pe lună. București, August 1886. Anul X. Nr. 8. Sumar: Condiția sfîntă. — Metropolitul Calinic, Primatele Romîniei. — Sfînta scriptură. — Convorbiri între un cercător și un încredințat (continuare). — Diversele naturi ale omului. — Act de mutațiune.

* * *

X-a Programă a Gimnaziului public român gr.-or. din Brad pe anul școlastic 1885/6, publicată de Vasile Dămian, protopresbiter și director. Sibiu, 1886.

Rectificare. În telegrama din Odessa, publicată ieri în rubrica „serviciului telegrafic“, e a se citi: „consulului rusesc din Varna“ în loc de „consulului rusesc din Viena.“

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 27 Octomvrie n. Maiestatea Sa a sosit astăzi dimineața aici.

Strigoni, 27 Octomvrie n. La prîndul de gală de ieri a ridicat Trefort un toast, în care declară, că pe cîtă vreme va fi primatul în viață, un conflict între guvern și primat e imposibil.

Niș, 27 Octomvrie n. Ministrul preșident a cetit în ședința Scurpinei o scrisoare, care anunță restabilirea relațiilor amicale dintre Bulgaria și Sîrbia. (Aplauze viue.)

Rusciuc, 27 Octomvrie n. În cercurile bulgare există firma intențiune, ca numai decăt după întrunirea Sobraniei, încă înainte de verificarea deputaților, să se trimită o deputațiune la Țar. Se ăice, că Metropolitul Clement va fi conducătorul deputațiunii.

Paris, 27 Octomvrie n. (Scirea diarului „Pester Lloyd“.) Consulul francez din Sofia a primit instrucțiune, de a nu merge la Tirnova.

Mainz, 27 Octomvrie n. În Fürthen și Gonsenheim s'au ivit casuri de moarte, ce s'au declarat a fi suspecte de holera. Autoritățile se ocupă cu eruaarea stării.

Londra, 27 Octomvrie n. „Standard“ aude, că principele Bismarck s'ar fi exprimat pentru reîntorcerea principelui Alexandru în Bulgaria, în cas de realegere, dacă Rusia va întărîia de a propune candidați pentru tronul Bulgariei.

Petersburg, 27 Octomvrie n. „Messagerul oficial“ raportează, că cu privire la anarhia, ce domnesce în Bulgaria, au fost trimise două vase rusesci la Varna spre scutul su-diților rusesci.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economic.

Piața cerealelor în străinătate. Pe piețele din străinătate nici în săptămâna trecută n'a putut fi vorba despre o urecare a prețurilor. Pe piețele Americii-de-Nord direcțiunea a fost firmă, și nu e probabil, că din această parte va progresa o scădere a prețurilor. Producătorii au transportat în săptămâna trecută mai puține cereale pe piețele interne, și anume abia 386.250 cuartere de grâu față cu săptămâna precedentă, care s'a bucurat de o circulațiune de 457.500 cuartere. În Europa s'au transportat în săptămâna trecută 193.000 cuartere de grâu și 118.000 saci cu făină de grâu, față cu 197.000 cuartere de grâu și 247.000 saci cu făină de grâu din săptămâna precedentă. Scăderea exportului de făină e foarte însemnată, și vrednică de atențiune e mai departe și împregiurarea, că din grâul exportat 104.000 cuartere s'au exportat numai din California. Provisiunea de grâu a fost de 53,830.000 busheli, va se dăca cu 1,045.000 busheli mai însemnată ca înainte cu 8 zile. Din India-de-Ost s'au exportat 147.000 cuartere de grâu față cu 97.000 cuartere din săptămâna precedentă. E interesant, că Egiptul a cumpărat pentru scopuri de consum o cantitate însemnată de grâu din India-de-Ost; ceea-ce mai nainte nu s'a mai întemplat nici când, deoarece Egiptul însuși e un însemnat exportator de grâu în străinătate. — De pe piețele engleze s'a anunțat o direcție mai firmă, căutarea a fost mai însemnată și comerțul mai vioiu. E interesant, că grân englez e mai puțin pe piețe ca de altă-dată. Anume în săptămâna trecută pe 187 piețe interne abia s'au transportat 58.348 cuartere de grâu englez față cu 67.462 cuartere din săptămâna precedentă, și față cu cantitatea de 76.092 cuartere din anul trecut. Importul însă a fost destul de însemnat. Anume s'au importat în Anglia în săptămâna trecută 1,501.446 măzi de grâu și 372.000 măzi de făină. — Piețele franceze încă s'au bucurat de o circulație destul de însemnată; s'a importat o cantitate măritoasă de grâu din străinătate. Pe piețele belgiene prețurile s'au schimbat, pe cele olandeze însă a domnit o direcție firmă. Pe piețele din ținuturile Renului comerțul a luat un avânt mai mare, dar' fără-ca prețurile să se fi urcat. Pe piața din Berlin, cu toate că prețurile numai cu puțin

au mai scăzut, a domnit o direcție firmă, deoarece circulația nu a fost atât de însemnată ca de altă-dată.

Piața din Sibiu, 26 Oct. Grân hectolitru 74—80 chilo fl. 4.80 până fl. 5.60, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.60, până fl. 4.40, secara 66 până 72 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, orz 58 până 64 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.80 până fl. 2.20, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.70 până fl. 4.10, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, semēnță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 48.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 24.—, sēu de lumini fl. 34.— până fl. 36.—, lumini turnate de sēu fl. 44.— până fl. 48.—, sēpunul fl. 24.— până fl. 26.—, fēn 100 chilo fl. 1.20 până fl. 1.60, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.25 până fl. 3.—, spirțul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 32 cr. carnea de vițel 20 până 36 cr., carnea de porc 38 până 42 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouă 15 cu — până 18 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. In 25 Oct. n. s'a notat: unguresci bētrāni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 42.— cr. până 43.— cr., de mijloc 43.½ cr. până 44.— cr., ușori 44.½ cr. până 45.— cr., marfă țerānescă, grea — cr. până — cr., de mijloc 43.— cr. până 43.½ cr., ușoară 44.— cr. până 45.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., ingrāsați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

Cursul pieței din Sibiu
din 27 Octomvrie st. n. 1886.

Hārtie-monetă romānă	Cump. 8.40	vēnd. 8.45
Lire turcesci	" 11.20	" 11.25
Imperiali	" 10.20	" 10.25
Ruble rusesci	" 1.16	" 1.18

Bursa de București.
Cota oficială dela 25 Octomvrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 94.—	vēnd. 95.—
" Rur. conv. (6%)	" 87.7½	" —
Acț. de asig. Dacia-Rom.	" 270.—	" 275.—
Banca națională a Romāniei	" 1010.—	" 1030.—
Impr. oraș. București	" 32.—	" 36.—
Acț. de asig. Naționala	" —	" —
Credit mob. rom.	" —	" —
Scrisuri fonciare urbane (5%)	" 101 —	" 101 ½
Schimb 3 luni	" 25.13¾	" —
Societ. const.	" 164.—	" —
Aur	" 15.50	" 15.¾

Bursa de Budapesta
din 26 Octomvrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 4%	103.50
" " " 5%	92.55
Imprumutul căilor ferate ung.	151.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " bānățene-timișene	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	104.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.—
Imprumut cu premiu ung.	121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.25
Rentă de hārtie austriacă	83.10
" " argint austriacă	83.75
" " aur austriacă	114.50
Losurile austr. din 1860	138.50
Acțiunile bănci austro-ungare	865.—
" " de credit ung.	288.—
" " " austr.	279.50
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătesci	5.90
Napoleon-d'ori	9.90
Mārci 100 imp. germane	61.85
Londra 10 Livres sterlingi	125.35

Bursa de Viena
din 26 Octomvrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	103.55
" " " 5%	92.70
Imprumutul căilor ferate ung.	151.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.75
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.40
" " " bānățene-timișene	104.30
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Imprumut cu premiu ung.	120.80
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.75
Rentă de hārtie austriacă	83.45
" " argint austriacă	84.50
Rentă de aur austriacă	114.05
Losuri austr. din 1860	138.75
Acțiunile bănci austro-ungare	863.—
" " de credit ung.	288.—
" " " austr.	279.70
Galbeni împărătesci	5.91
Napoleon-d'ori	9.89
Mārci 100 imp. germane	61.22½
Londra 10 Livres sterlingi	125.15

Pentru sezonul de toamnă și de iarnă.

Îmi permit a aduce la cunoștință, că

depositul meu de încălțăminte

l'am asortat din nou cu deservire — și că am toate soiurile de încălțăminte de călătorie, de drum și de oraș; păpuși noi moderni de stradă și de casă, anume de postav, de catifea și de pislă în asortimentul cel mai mare și de calitate cea mai bună. Recomand cu deosebire un fel de încălțăminte nou inventate „**Încălțători de degete**“. Toate în asortimentul cel mai mare pentru

domni, doamne și copii.

Cu toată stima

M. Bachholczky.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

La comande din afară măsura lungimei e suficientă și se efectuează prompt cu rambursă.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de persoane						
Viena	11.10	7.40			București		4.70	7.30		Viena	11.10	12.10		Teiuș	11.24	2.40			Copșa mică		2.02	3.55		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal		9.32	1.14		Budapesta	8.20	9.05		Alba-Iulia	12.19	3.59			Șeica mare		2.29	4.22		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș		9.56	1.45		Szolnok	11.20	12.41		Vințul de jos	12.30	4.22			Loamneș		3.04	4.57		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	—	10.29	2.32		Arad	4.10	5.45		Șibot	1.01	4.51			Ocna		3.30	5.23		
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	4.16		7.47			7.04	4.30	6.—	Orăștia	1.32	5.18			Sibiu		3.50	5.43		
Vărad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Apatia	5.02		8.24		Glogovaț	7.22	4.43	6.13	Simeria (Piski)	2.31	6.15			Sibiu—Copșa mică					
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Agostonfalva	5.43		8.51		Gyorok	7.58	5.07	6.38	Deva	2.52	6.35			Sibiu		9.31	10.50		
Mező-Telegd			9.41	2.11	Homorod	6.15		9.14		Pauliș	8.17	5.19	6.51	Branicea	3.23	7.02			Ocna		9.55	11.14		
Rév		7.33	10.19	2.34	Hașfalău	7.06		9.51		Radna-Lipova	8.36	5.41	7.10	Ilia	3.55	7.28			Loamneș		10.20	11.39		
Bratca		8.54	11.38	3.18	Sighișoara	8.52		11.03		Conop		6.09	7.37	Gurasada	4.08	7.40			Șeica mare		10.48	12.07		
Bucia			12.18	3.41	Elisabetopole	9.31		11.26		Bérvava		6.28	7.55	Zam	4.44	8.11			Copșa mică		11.11	12.30		
Ciucia			12.54	4.01	Medias	10.16		12.—		Soborșin		7.25	8.42	Soborșin	5.30	8.46			Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.					
Huedin		8.58	1.57	4.26	Copșa mică	10.57		12.29		Zam		8.01	9.12	Bérvava	6.27	9.33			Cucerdea		3.32	10.20	3.25	
Stana		9.28	3.11	5.08		11.19		12.44		Gurasada		8.34	9.41	Conop	6.47	9.53			Cheța		4.02	10.50	3.58	
Aghiriș			3.40	5.27		11.31		12.49		Ilia		8.55	9.58	Radna-Lipova	9.06	7.28	10.27	5.58	Ludoș		4.23	11.11	4.20	
Ghirbău			4.15	5.50	Micăsasa	11.52		1.05		Branicea		9.19	10.17	Pauliș	9.26	7.43	10.42	6.18	M.-Bogat		4.33	11.20	4.30	
Nădășel			4.36	6.02	Blaj	12.31		1.34		Deva		9.51	10.42	Gyorok	9.46	7.59	10.58	6.38	Cipeu-Iernut		5.10	11.57	5.11	
Cluj		10.28			Crăciunel	12.48		1.46		Simeria (Piski)		10.35	11.07	Glogovaț	10.21	8.28	11.35	7.13	Kerelô-Sz.-Pál		5.25	12.12	5.28	
Apahida	11.—				Teiuș	1.51		2.19		Orăștia		11.11	11.37	Arad	10.38	8.42	11.39	7.30	Nireșteu		5.48	12.36	5.53	
Ghiriș	11.19				Aiud	2.18		2.39		Șibot		11.43	12.—	Szolnok		9.17	12.31		Oșorheiu		6.07	12.55	6.13	
Cucerdea	12.33				Vințul de sus	2.48		3.01		Vințul de jos		12.18	12.29	Budapesta		2.32	5.12		Reghinul-săs.		6.41	1.20		
Uioara	1.06				Uioara	2.56		3.08		Alba-Iulia		12.36	12.46	Viena		6.—	8.20		Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea					
Vințul de sus	1.13				Cucerdea	3.14		3.22		Teiuș		1.29	1.41			3.—	6.05		Reghinul-săs.		4.45		6.10	
Aiud	1.20				Apahida	3.29		3.56		Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)					Cheța		6.34		8.—	
Teiuș	1.41				Cluj	5.56		5.30		Simeria	11.21	2.42		Petroșeni	6.10	10.07			Oșorheiu		6.56	12.15	10.20	
Crăciunel	2.10				Nădășel	6.31	6.03		8.—	Streiu	11.58	3.25		Banița	6.53	10.48			Nireșteu		7.16	12.35	10.39	
Blaj	2.35				Ghirbău	7.08	6.21		8.36	Hațeg	12.46	4.16		Crivadia	7.37	11.25			Kerelô-Sz.-Pál		7.40	12.58	11.02	
Micăsasa	2.48				Aghiriș	7.23			9.02	Pui	1.37	5.11		Pui	8.20	12.05			Cipeu-Iernut		8.03	1.19	11.23	
Copșa mică	3.20				Stana	7.50			9.32	Crivadia	2.24	5.58		Hațeg	9.01	12.42			M.-Bogat		8.37	1.49	11.53	
Medias	3.41				Huedin	8.12	7.14		10.11	Banița	3.05	6.40		Streiu	9.52	1.22			Ludoș		8.51	2.02	12.06	
Elisabetopole	4.—				Ciucia	8.52	7.43		10.51	Petroșeni	3.37	7.12		Simeria	10.31	1.53			Cheța		9.08	2.18	12.22	
Sighișoara	4.35				Bucia	9.10			12.16	Arad—Timișoară				Timișoară—Arad					Cucerdea		9.40	2.46	12.50	
Hașfalău	5.10				Bratca	9.29			12.50	Arad	6.05	5.48		Timișoară	6.25	5.—			Simeria (Piski)—Uniedoară					
Homorod	5.37				Rév	9.41	8.22		1.21	Aradul nou	6.33	6.19		Mercizfalva	7.19	6.02			Simeria (Piski)				2.18	
Agostonfalva	7.02				Mező-Telegd	9.41	8.22		2.02	Németh-Ságh	6.58	6.44		Orczifalva	7.46	6.32			Cerna				2.39	
Apatia	7.43				Fugyi Vásárhely	10.24	8.48		3.06	Vinga	7.29	7.16		Vinga	8.15	7.02			Uniedoară				3.08	
Vărad-Velenceze	8.11				Várad-Velenceze	10.43			3.38	Orczifalva	7.55	7.47		Németh-Ságh	8.36	7.23			Uniedoară—Simeria (Piski)					
Feldioara	8.41				Oradea-mare	10.53			3.54	Mercizfalva	8.14	8.08		Aradul nou	9.11	8.01			Uniedoară				5.10	
Brașov	9.21				P. Ladány	11.—	9.18		4.05	Timișoară	9.08	9.02		Arad	9.27	8.17			Simeria (Piski)				5.86	
Timiș	1.55	5.45			Szolnok	11.15	9.18	10.55		Ghiriș—Turda				Turda—Ghiriș					Cerna				5.55	
Predeal	2.53	6.22			Budapesta	1.09	10.38	1.23	5.17	Ghiriș	9.26	4.19		Turda	8.29	3.10			Simeria (Piski)					
București	3.28	6.47			Viena	3.29	12.20	3.24	5.25	Turda	9.47	4.40		Ghiriș	8.50	3.40								
	9.35	11.45				6.38	2.15	7.45	10.—															
						3.—	8.—	6.05																

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.